

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a șaptea după Rusalii

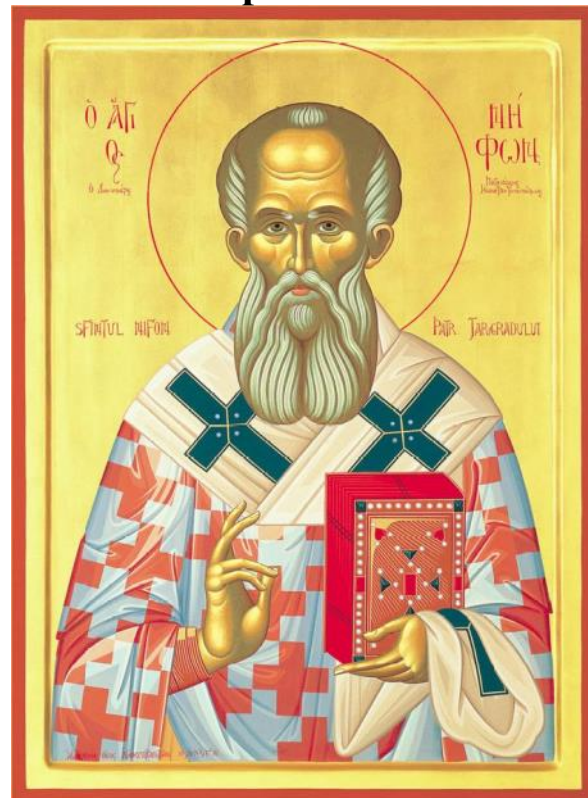
**Evangelia Duminicii
a șaptea după Rusalii**

Ev. Matei 9, 27-35

**Vindecarea a doi orbi și a unui mut din
Capernaum**

În vremea aceea, pe când trecea Iisus, doi orbi se țineau după El, strigând și zicând: Miluiește-ne pe noi, Fiule al lui David! Iar după ce a intrat în casă, au venit la El orbii și Iisus i-a întrebat: Credeți că pot să fac Eu aceasta? Zis-au Lui: Da, Doamne! Atunci S-a atins de ochii lor, zicând: După credința voastră fie vouă! Și s-au deschis ochii lor. Iar Iisus le-a poruncit cu asprime, zicând: Vedeți, nimeni să nu știe. Dar ei, ieșind, L-au vestit în tot ținutul acela. Și, plecând ei, iată, au adus la El un om mut, având demon. Și, fiind scos demonul, mutul a grăit. Iar mulțimile se minunau, zicând: Niciodată nu s-a văzut așa ceva în Israel. Dar fariseii ziceau: Cu domnul demonilor scoate pe demoni. Și Iisus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor, propovăduind Evangelia Împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor.

**Miercuri, 11 august:
Sfântul Ierarh Nifon, Patriarhul
Constantinopolului**

Cu faptele drepte credințe strălucind toată Biserica ai luminat, însoțindu-te cu smerenia cea dătătoare de înălțare, tu, cinstea cea mărită a celor două sfinte locașuri, podoaba și înfrumusețarea patriarhilor, Mărite Ierarhe Nifon. Iar acum umple de dumnezeiești daruri pe cei ce cu credință te măresc pe tine.

**Troparul Sfântului Ierarh Nifon, Pa-
triarhul Constantinopolului**

Examenul credinței

Fragmentul evanghelic care se lecturează în cadrul Sfintei Liturghii din duminica a VII-a după Pogorârea Duhului Sfânt ne cheamă, pe de-o parte, să vedem cu ochii minții puterea binefăcătoare a credinței în Dumnezeu și, pe de altă parte, ne cheamă să înțelegem că, atunci când e vorba de binefacerile lui Dumnezeu, minunile pe care El le face și odinioară și astăzi, în societate și-n viața noastră personală, se fac în cooperare. Dumnezeu are întotdeauna această libertate de a cerceta în ce măsură

cre-
dem
noi
în
El,
în
ce
mă-
sură
îi
sun-
tem
fi-
deli.

Mântuitorul Iisus Hristos a recurs la mulțimea de minuni pe care le-a săvârșit pe parcursul propovăduirii Sale evanghelice nu doar pentru a izbăvi de suferință niște oameni, nu doar pentru a face un bine pe care oamenii oricum nu l-ar fi putut dobândi prin propriile merite, ci a săvârșit aceste minuni pentru a sădi în sufletele contemporanilor credința că El este Fiul lui Dumnezeu. Punctul central, examenul cel mai important al conștiinței creștinului din toate timpurile este această convingere că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu. O spune Sf. Ioan Evanghelistul la sfârșitul Evangheliei sale: „Dar sunt și alte multe lucruri pe care le-a făcut Iisus și care, dacă s-ar fi scris cu de-amănuntul, cred că lumea aceasta n-ar cuprinde cărțile ce s-ar fi scris” (Ioan 21,25), „iar acestea s-au scris, ca să credeți că Iisus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu și, crezând, să aveți viață în numele Lui” (Ioan 20,31).

Atunci când cei doi orbi au aflat că Mântuitorul Iisus Hristos trece pe acolo s-au luat după El, zice Evanghelia, urmându-L și strigând „miluiește-ne pe noi, Fiule al lui David”. Sintagma aceasta nu era o noutate, ci era de fapt un termen prin care era

definit Mesia la vechii evrei. Deci, cei doi orbi vedeau în Iisus Hristos, deși nu fizic, ci cu ochii minții, pe Mesia. Totuși această sintagmă de „Fiul al lui David” pare a nu fi agreată de Mântuitorul Iisus Hristos pentru că, într-o anume dispută cu cărturarii, le face acestora o observație în legătură cu anumite lipsuri exegetice, căci spune: „Cum deci David în duh îl numește pe El Domn, zicând: «Zis-a Domnul Domnului meu: Șezi de-a dreapta Mea până ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale»? Deci, dacă David Îl numește pe El Domn, cum este fiu al lui?” (Matei 22,42-45)

îi

provoca deci, în acest fel, pe cărturari la un raționament din care ar fi trebuit să rezulte clar că Mesia pe care-l așteptau evreii era Fiul al lui Dumnezeu și nu trimis al Lui și era Fiul al lui David doar în măsura în care își asumase integral făptura omenească. „Miluiește-ne pe noi, Fiule al lui David” era o strigare care dovedea însă și necunoaștere. De aceea Mântuitorul îi provoacă pe cei doi orbi în ceea ce privește credința lor nu pe calea cunoașterii credinței ci pe cea a practicării ei, căci le spune: „După credința voastră, fie vouă!” Nu le spune direct că sunt tămăduiți, ci vor fi vindecați doar în măsura credinței lor.

Așadar, cei doi orbi aveau practica credinței, dar le lipseau informațiile credinței. Iată cele două componente care definesc credința noastră: pe de-o parte cunoașterea, de cealaltă parte practicarea a ceea ce cunoaștem.

(continuare în pagina a treia)

Cuvinte de la Sfântul Ierarh Nifon, Patriarhul Constantinopolului

(*urmare din pag. a 2-a*)

Poate trecem cu superficialitate peste această împărțire, dar ea dobândește niște reflexii nebănuite în viața noastră. Și nu este singurul astfel de caz relatat în Evanghelii. Să ne aducem aminte de femeia cananeeancă, ce era de alt neam și care folosea aceeași sintagmă: „Miluiește-mă, Doamne, Fiul lui David, fiica mea este rău chinuită de un diavol” (Matei 15,22). Nu cunoștea nici ea elementele specifice ale Legii Vechi, era de alt neam, dar și ea avea credință personală și o practică a credinței izvorâtă din suferința pe care i-o pricinuia fiica ei demonizată. De aceea Mântuitorul nu o întreabă despre credință, ci descoperă tuturor cât era de credincioasă trecându-o prin filtrul umilinței: „Nu este bine să iei pâinea fiilor și s-o arunci câinilor”.

Dar, în preajma Mântuitorului exista și o altă categorie de oameni, a celor care aveau cunoștințe despre credință, dar le lipsea practica credinței. Erau fariseii cei învățați, care, văzând minunile săvârșite de Mântuitorul Iisus Hristos, atât a vindecării celor doi orbi cât și a celui mut, văzând izgonirea demonilor neputinței din oameni, ziceau: „Cu domnul demonilor scoate pe demoni”. Puneau deci la îndoială totul pentru faptul că ei cunoșteau. Să ne aducem aminte de acel fragment relatat în Evanghelia de la Ioan când Nicodim, unul dintre fruntașii evrei, membru al Sinedului, când era judecat Mântuitorul Iisus Hristos, spune confrăților săi: „Nu cumva Legea noastră judecă pe om, dacă nu-l ascultă mai întâi și nu știe ce a făcut?” iar ei răspund, într-un mod în care nu poate să nu stârnească zâmbet: „Cercetează și vezi că din Galileea nu s-a ridicat prooroc”, bazându-se pe cunoașterea lor a textelor Vechiului Testament. Cunoșteau deci, dar nu practicau.

Deci și-n cazul celor doi orbi, care nu cunoșteau dar aveau exercițiul credinței din suferința lor și-n cazul fariseilor care cunoșteau foarte bine credința dar nu o practicau, putem concluziona că pentru viața noastră important e să ne educăm și să ne formăm în spiritul credinței. Cărțile duhovnicești, Sfintele Scripturi, sfaturile duhovnicilor, tot ceea ce primim pe calea aceasta a trăirilor sufletești în viața noastră – toate sunt elemente pe care trebuie să se clădească o credință sănătoasă. Și în raport cu credința să nu credem că-i suficient faptul că suntem botezați și purtăm de creștin, ba chiar și numele noastre pe care le purtăm sunt în bună parte nume ale unor sfinți sau părinți ai Bisericii. Să nu ne bazăm doar pe așa ceva. Zice Mântuitorul Iisus Hristos muștrător iudeilor contemporani: „Faceți, dar, roade vrednice de pocăința voastră. Și să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: «Avem ca tată pe Avraam!» Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam”. Iată pentru care motiv întărirea credinței atât pe calea instruirii intelectuale cât și pe calea punerii în practică devine o mare responsabilitate pentru omul modern, care e chemat astăzi, mai mult ca oricând, să-și afirme și să-și mărturisească credința și să dovedească lumii faptul că are o credință care face și lucrează mult bine între oameni.

Pr. Mihai Mărgineanu

◆ Multe bunătăți vin de la Domnul și de la Preacurata Maica Sa, pentru cei ce nădăjduiesc spre dânșii.

◆ Precum un parfum puternic, chiar de este închis într-un vas, îmbălsămează cu mirosul său aerul și desfătează nu numai pe cei ce stau aproape de vas, dar chiar și pe cei de mai departe de el, tot astfel și **mireasma curată a sufletelor feciorelnice**, curgând afară prin simțuri, prin privire, prin glas și prin toate câte se pot simți, scoate la iveală virtutea lor ascunsă. Copiii mei, să vă păziți comoara curăției neprihănită, ca Domnul să vă iubească și să-Și gătească sălaș în sufletele voastre! Căci într-un vas de necinste, murdar și spart, mirul harului nu va suferi să stea.

◆ Fiul meu, să nu te încrezi în fericirea pământească, în slava și strălucirea acesteia lumi, căci toate cele de pe pământ sunt mai înșelătoare ca visele.

◆ În toate zilele se cuvine să ai pe Dumnezeu și pe Preacurata Născătoare de Dumnezeu în inima ta, căci toate bunătățile vin de la Domnul și de la Preacurata Maica Sa pentru cei ce nădăjduiesc spre dânșii. Fie-ți drag a te ruga de-a pururea! Ți se va lumina inima și va vedea pe Dumnezeu.

◆ Fiul meu, tinerețea, dacă are smerenie, destul îi este ei! Că nimic nu cere Dumnezeu de la tânăr fără numai curățenie și smerenie.

(sursa: doxologia.ro)

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
(Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602,
Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600

Vizitați-ne pe
facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

◆ Duminică, 8 august

08:00 Utrenia și Sfânta Liturghie

18:00 Acatistul Maicii Domnului „Prodromița”

◆ Luni, 9 august

18:00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ Marți, 10 august

18:00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ Miercuri, 11 august

18:00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ Joi, 12 august

18:00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ Vineri, 13 august

18:00 Taina Sfântului Maslu

◆ Sâmbătă, 14 august

07:00 Utrenia și Sfânta Liturghie

18:00 Slujba Vecerniei

Cântări din Prohodul Maicii Domnului

1. În mormânt Viață
Ai fost pus, Hristoase,
Și-a vieții Maică-acum intră în mormânt
Și se mută la viața cea de sus.

2. Tu născând Viața,
Pe a tot-Dumnezeu
Și viața, Prea Curată schimbând-o
La viața cea de sus te-ai și mutat.

3. Te mărim pe tine,
Maică prea curată,
Și-adormirea ta cinstim, prăznuind-o
Cu solirea-ți pururea fiind păziți.

4. Fericimu-te toți,
O, prea sfântă Maică,
Închinându-ne cinstitei tale mutări,
Cea de care îngerii s-au minunat.

5. Te mărim pe tine,
Maică a Lui Hristos,
Care fără de sămânță ai zămislit
Și a a ta mutare toți o preamărim.

6. Fericimu-te toți,
Maică a Lui Hristos
Ceea ce-ai pricinuit pe noul Adam,
Și-adormirea-ți cu credință o cinstim.

„ Prietenii rele strică moravurile bune (I Corinteni 15,33). Acest citat din epistola Apostolului Pavel arată că imoralitatea este capabilă să descompună bazele sănătoase ale societății. Principiul este următorul: Puțin aluat dospește toată frământătura (I Corinteni 5,6). Sau , după cum spune un proverb rusesc, „ o lingură de păcură strică un butoi cu miere”. Influența nefastă a lumii înconjurătoare este atât de mare, că e în stare să distrugă chiar pe cel mai înțelept și statornic dintre oameni. Propaganda violenței, a desfrâului și a lăcomiei ucide milioane de suflete, iar viața ne confirmă aceasta în permanență. Un rol negativ îl joacă în această schemă educația necorespunzătoare. Copilul este ca un burete și absoarbe deprinderile păcătoase ale rudelor și ale celor apropiați.”

(sursa: Konstantin V. Zorin, *Genele si cele sapte pacate capitale. Ce ti-e scris, in frunte ti-e pus. Se poate schimba aceasta?*)